

Posudek konzultanta
na písemnou rigorózní práci Mgr. Kateřiny Sobotové na téma
„Zdravotní pojišťovny v systému veřejného zdravotního pojištění“

Předložená rigorózní práce o celkovém rozsahu 104 stran textu a 10 stran příloh je vnitřně členěna do pěti kapitol. Výklad v první kapitole je věnován teoretickým otázkám a historicko-právnímu vývoji zdravotního pojištění a zdravotních pojišťoven až po současnou právní úpravu (kapitola 2.), zejména pokud jde o jejich vznik a zánik. V kapitole 3. je podána organizační struktura a orgány zdravotních pojišťoven a kapitola čtvrtá je zaměřena na otázky hospodaření zdravotních pojišťoven, kde vedle rozboru právní úpravy jsou vhodně uváděny i konkrétní ekonomické ukazatele. Poslední pátá kapitola pojednává o činnosti zdravotních pojišťoven, všeobecné i zaměstnaneckých.

V práci je precizně podchycen legislativní vývoj obou stěžejních zákonů, tzn. zákona č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR a zákona č. 280/1992 Sb., o tzv. zaměstnaneckých zdravotních pojišťovnách. Autorka vhodně pojednává o činnosti hlavních orgánů (správní a dozorčí rady), také o dalších orgánech zdravotních pojišťoven, tzn. výboru pro audit a rozhodčím orgánu (viz str. 46-48) a dále vyčleňuje tzv. specifické činnosti VZP ČR, tj. vedení registru všech pojištěnců a vedení zvláštního účtu veřejného zdravotního pojištění (str. 91 a násl.).

Pozitivně lze hodnotit, že v práci je obsažen též stručný exkurz do úpravy v SRN a Švýcarsku (str. 18-19) a k práci je připojen i obsírný závěr (str. 96-104). Podrobně je podán také výklad, kdy Správní rada VZP ČR a Správní rada zaměstnanecké pojišťovny rozhodují prostou většinou a kdy kvalifikovanou většinou svých členů (viz str. 42-43). Zajímavý názor je uváděn na str. 78, že „Institut promlčení v ustanovení § 16 zákona č. 592/1992 Sb. podle NSS nelze ztotožňovat se soukromoprávním pojmem promlčení, nýbrž je třeba na něj nazírat jako na prekluzi.“

Moderní všeobecné zdravotní pojištění nebylo – jak se uvádí na str. 11 – založeno zákonem č. 592/1992 Sb., ale zákonem č. 550/1991 Sb., o němž se autorka zmiňuje až na str. 17-18 a str. 22 a naopak tento zákon chybí ve výčtu zákonů na str. 96. Ve většině zákonných ustanovení se dnes již užívá pojmu „veřejné zdravotní pojištění“ (zde však srovnej str. 23).

Kladně je možno zdůraznit, že autorka na str. 87 a v příloze č. 1 uvádí počet smluvních zdravotnických zařízení dle jejich druhu a strukturu nákladů na zdravotní péči dle segmentů a také konkrétní údaje o příjmech a výdajích (na str. 58-59, 65 a v příloze č. 2) u VZP ČR a

ZPMV v letech 2010 až 2012. Autorka rovněž účelně na str. 53 zmiňuje zmocnění pro Ministerstvo financí v § 16 odst. 6 in fine zákona č. 280/1992 Sb.

V práci se vyskytují i některé nedostatky:

Na řadě míst nejsou odstraněny překlepy a vyskytují se i gramatické chyby (str. 90). Místo jsou vypuštěna slova (str. 23) či jsou uváděna nadbytečná slova (str. 81). Výklad o dalším vývoji zdravotních pojišťoven je podán jen obecně (str. 34) a chybí vlastní názor autorky. Názor autorky na případné sloučení VoZP se ZPMV chybí také (ke str. 31). Vlastní názor je uváděn jen zcela výjimečně (str. 93).

Str. 69 a násl. – autorka používá neobvyklého označení „fondová vyhláška“.

Str. 85 – pro rok 2014 platí vyhláška č. 428/2013 Sb.

Str. 95 – chybí značka „§“.

Str. 101 – má být správně „zákon č. 563/1991 Sb.“

Na základě shora uvedeného posouzení dospívám k závěru, že předložená rigorózní práce splňuje veškeré požadavky na tyto práce kladené a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 8. května 2014

Prof. JUDr. Petr Tröster, CSc.

konzultant